

خبر ورزشی

عضویت موسوی در کمیته زنان AFC

بر اساس اعلام کنفدراسیون فوتبال آسیا، سیده شهره موسوی، نایب رئیس فدراسیون فوتبال به عنوان عضو کمیته زنان این نهاد بین المللی انتخاب شد. داتو ویندزور جان، دبیر کل AFC با ارسال نامه‌ای به فدراسیون فوتبال ایران نوشت: «بر اساس تصمیمات جلسه مورخ ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۹ کمیته اجرایی کنفدراسیون فوتبال آسیا خوشحال می‌شوم که انتخاب خانم سیده شهره موسوی را به عنوان عضو کمیته زنان AFC در دوره زمانی ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ اعلام کنم. همان طور که مستحضرید بر اساس مواد ۴۱ و ۴۷ آیین نامه وضعیت (ویرایش ۲۰۲۰ AFC)، کمیته زنان این کنفدراسیون یک کمیته دائمی محسوب می‌شود، بنابراین اعضای این کمیته باید مطابق با این آیین نامه و کلیه مقررات مربوطه نسبت به انجام امور فوتبال زنان اقدام کنند. ما یقین داریم که با تجربه، تخصص و سوابق خانم موسوی کلیه وظایف و فعالیت‌های این کمیته به خوبی انجام خواهد گرفت.»

■ ■ ■

مصدومیت بدموقع حدادی

احسان حدادی پرتاگر دیسک ایران که یکی از دو سهمیه دوومیدانی در المپیک توکیو را به دست آورده، در حالی که کم‌تر از سه ماه تا آغاز این بازی‌ها مانده، با چالش بسیار سختی مواجه شده است. چالشی که حتی ممکن است مانع حضور او در المپیک شود. احسان حدادی برای پیگیری تمرینات خود جهت حضوری موفق در بازی‌های المپیک از بهمن ۹۹ راهی آمریکا شد تا زیر نظر مک ویلکینز کار خود را دنبال کند. در این مدت خبر های زیادی هم از نحوه تمرینات و روند آماده‌سازی او نبود تا اینکه روز گذشته موضوع مصدومیت سنگین این پرتاگر دیسک رسانه‌ای شد. گویا حدادی در جریان تمرینات با مصدومیت کمر مواجه شده و در واقع دیسک کمر او بیرون زده است. این شرایط، وضعیت سختی را برای او ایجاد کرده و ممکن است که باعث شود نامی از او در المپیک توکیو نباشد. نکته قابل تأمین اما اینجاست که نه فدراسیون دوومیدانی و نه خود حدادی، این اتفاق را اطلاع رسانی نکردند! در هر حال اقدام سریع در باره درمان حدادی بسیار ضروری به نظر می‌رسد. چرا که المپیک نزدیک است و باید زودتر مشخص شود که حدادی به این رویداد می‌رسد یا نه، روند در مانش چطور خواهد بود و در نهایت در صورت رسیدنش به المپیک آیا باید سطح انتظارات از او پایین بیاید؟ در همین راستا دکتر اردیبهشت مسئول کمیته پزشکی فدراسیون دوومیدانی و دبیر فدراسیون پزشکی ورزشی اعلام کرده است که وضعیت حدادی در حال بررسی است. اما از آن جایی که تنها یک MRI موجود است، نمی‌توان اظهار نظری درستی داشت و فعلا در انتظار نظر پزشک آمریکایی حدادی و مدارک بیشتر هستند. دکتر اردیبهشت همچنین عنوان کرد که اگر بشود در مان حدادی در آمریکا سبیری خواهد شد ولی از سوی دیگر آمادگی کامل برای کمک به حدادی در کشور نیز وجود دارد. در نهایت باید منتظر و ماند دید که این چهره سرشناس دوومیدانی ایران و جهان می‌تواند به خواسته خود در المپیک که کسب دومین مدال این رقابت هاست، جامه عمل بپوشاند یا نه.

■ ■ ■

ایه و فلوره در پست جنجال

طی روزهای اخیر به واسطه مطرح شدن برخی صحبت‌ها از طرف اهالی شمشیر بازی در دورشته فلوره و ایه مبنی بر نابرابر بودن شرایط آنها نسبت به اسلحه سایر، این رشته را در آستانه المپیک با حواشی زیادی مواجه کرد. در همین زمینه فضل... باقرزاده رئیس فدراسیون شمشیربازی بر خورد جدی با افرادی که بدون سند و به قصد تشویش اذهان عمومی اقدام به مطرح کردن برخی مسائل می‌کنند را در دستور کار قرار داده است. باقرزاده گفت: «از این پس هر کسی به منظور تشویش اذهان عمومی مصاحبه‌ای کند یا برای گفته‌های خود سندی نداشته باشد قطعاً با او برخورد جدی خواهد شد، اگر تشویش اذهان عمومی صورت بگیرد حتما به مراجع قضایی شکایت می‌کنیم. سندی هم برای گفته‌های خود داشته باشند باید توضیح دهند.»

تایم لاین یک ستاره جذاب

زندگی به سبک ریاض!

بازی‌های بزرگ» دانسته‌است. فوتبالیستی که همیشه بهترین بازی‌اش را در بهترین موقعیت به نمایش می‌گذارد.

■ ■ ■

ریاض در ۱۸ سالگی به اسکاتلند رفت و برای مدتی در جلسه‌های تمرینی باشگاه سن میرین شرکت کرد. او امیدوار بود که بتواند اولین قرارداد حرفه‌ای‌اش را امضا کند اما باشگاه برای مدت زیادی این بازیکن را بی‌جواب گذاشت. او که دیگر ناامید شده بود، راهی فرانسه شد و با باشگاه دسته چهارمی کوئیمپر قرارداد بست. یک باشگاه نیمه حرفه‌ای که حتی از طراحی لباس هم معلوم

بود فوتبال را چندان جدی نمی‌گیرد. همین باشگاه اما دروازه ورود ماهرز به دنیای فوتبال شد.

۲۰۱۰؛ بازی با ذخیره‌ها

نهایک سال پس از حضور در باشگاه کوئیمپر، ریاض مورد توجه باشگاه لو هارو در فرانسه قرار گرفت و به این تیم ملحق شد. او البته در ابتدا، با تیم ذخیره‌ها تمرین می‌کرد و در دیدارهای اصلی این تیم جایی نداشت. یک سال بعد اما بالاخره سرمربی تیم اصلی باشگاه، این بازیکن را پذیرفت و او را وارد فهرست نفرات تیمش کرد تا ماهرز فرصت بیشتری برای دیده شدن به دست بیاورد.

۲۰۱۴؛ توفان به بامی‌شود بدون تردید یکی از مهم‌ترین

رختکن ورزشگاه اولدتر افورد، حتی حاضر نشد با هم تیمی سابقش «دست» بدهد و او را با بی محلی مواجه کرد. این اتفاق، در باشگاه بزرگی رخ می‌دهد که در درجه اول، برای نام و اعتبارش ارزش قائل است. در فوتبال ایران اما هرگز از این خبر ها نیست. باشگاه پرسپولیس، اتفاقا یکی از تیم‌هایی محسوب می‌شود که همیشه در را برای «بازگشت» روی رفتاری نیمه‌راه باز گذاشته است. آنها با آن فضاقت عجیب و غریب، رامین رضاییان و مهدی طارمی را برگراندند. اولی دیگر برای پرسپولیس بازیکن نشد و در پایان همان فصل به دلیل ایجاد درگیری، با تصمیم سرمربی از تیم کنار رفت و دومی هم آن محرومیت وحشتناک را برای پرسپولیس رقم زد. مدتی بعد، فرشاد احمدزاده هم که تیم را در میانه راه رها کرده بود تا به خیال دعوت به تیم ملی راهی فوتبال اروپا شود، به تیم برگشت اما خود قرمزها خیلی زود از امضای قرارداد دوباره ویشمان شدند. این وسط شاید چند استثنا هم وجود داشته باشد. مثلا سیدجلال حسینی که قبل از شروع لیگ چهاردهم از پرسپولیس جدا شد یا وحید امیری که این تیم را در روزهای محرومیت از نقل و انتقالات ترک کرد. با این حال جنس این ستاره‌ها با جنس شجاع متفاوت است. آنها نه شعار تعصب و عشق سر دادند، نه جلوی دوربین‌ها زست نمایشی گرفتند و

نه قول دادند که «به عشق شش تایی‌ها، ۶ ساله تمدید می‌کنند!» حتی سیدجلال هم با آن توانایی‌های فنی حیرت‌آور، پس از بازگشت از فوتبال قطر یک سال را دور از پرسپولیس گذراند

و اجازه پیدا نکرد که به این تیم ملحق شود. حالا در چنین شرایطی حرف زدن از بازگشت شجاع، واقعا عجیب و غیرمنطقی به نظر می‌رسد. نمی‌شود هر وقت بوی دلا را راه رسید، تیم را در حساس‌ترین مقطع ممکن رها کنی و بروی، آن وقت از تیمی که تنها با یک امتیاز از مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا حذف شده و دو بار روبه‌روی پرسپولیس طعم تحقیر را چشیده و احتمالا قصد تمدید قراردادت را هم ندارد، برگردی و برای همان تیم قبلی بازی کنی! شیشه‌های ترک خورده، دیگر به همان سادگی به وضعیت اول بر نمی‌گردند. قلب‌های شکسته هم به راحتی و با چند مصاحبه ترمیم نمی‌شوند. کاری که شجاع خلیل زاده با «پرسپولیس» انجام داد، نه بخشش پذیر است و نه جبران شدنی. او دیگر نباید جایی در بین ستاره‌های پرسپولیس داشته باشد. اگر شجاع امروز بخشیده شود و با یک قرارداد سنگین دیگر به تیم برگردد، ستاره‌های فعلی تیم هم ترغیب خواهند شد که دیر یا زود، همین راه را بروند. پرسپولیس همین حالا، محمدحسین کنعانی‌زادگان، سیدجلال حسینی و فرشاد فرجی را در قلب دفاع در اختیار دارد و با همین نفرات، به بهترین تیم غرب آسیا تبدیل شده است. این تیم، جای مهره‌هایی نیست که خودشان را با دلار سوزانده‌اند. ستاره‌های سر به هوایی که خوشبختی را فقط در بستن یک قرارداد سنگین جست و جوی می‌کنند.

نیستند و قرار نیست هوادار یک تیم، برای موفقیت آسیایی یک تیم دیگر هورا بکشد اما خروجی این میزان از نفرت پراکنی در فوتبال، فقط یک چیز است. اینکه فوتبال ایران هرگز در لیگ قهرمانان آسیا روی سکوی اول نمی‌رود. فوتبال ایران در این سال‌ها، حقیقتا به یک موفقیت بین‌المللی نیاز دارد. چندین سال است که نه در جام ملت‌ها نتیجه گرفته‌ایم و نه در لیگ قهرمانان آسیا موفق بوده‌ایم. اصلا خیال کنیم که شما قلب‌تان برای فوتبال ملی نمی‌تپد. حتی اگر این طور باشد هم شکست و مشکلات حقوقی تیم رقیب، هیچ چیزی به تیم شما اضافه نخواهد کرد. این اتفاق، در نهایت سهمیه ایران در لیگ قهرمانان می‌کند. این اتفاق، در نهایت سهمیه ایران در لیگ قهرمانان آسیا را کاهش می‌دهد. کاش، دست از سوراخ کردن کشتی‌ای که همه‌ها سوارش هستیم، برداریم!

۲۰۱۴؛ صعود تاریخی به لیگ برتر لستر که در زمان امضای قرارداد زمستانی با ماهرز در کورس صعود به رقابت‌های لیگ برتر قرار داشت، در پایان همان فصل موفق شد به سطح اول فوتبال انگلیس صعود کند. آنها از یک مسیر بسیار سخت، صعودشان به لیگ برتر را قطعی کردند تا ریاض ماهرز، در آستانه یک تجربه تاریخی قرار بگیرد.

۲۰۱۵؛ فرار بزرگ

در اولین فصل صعود به لیگ برتر، لستر سیتی عملا فاصله‌ای با سقوط نداشت. آنها فصل را بسیار بدو ناامیدکننده شروع کردند و یکی از کاندیداهای جدی سقوط بودند. درخشش ماهرز اما این وضعیت را عوض کرد. ریاض و هم تیمی‌ها برای ماندن در لیگ در پایان فصل به یک معجزه بزرگ نیاز داشتند. آنها موفق شدند در هفت بازی از ۹ بازی آخرشان در لیگ به پیروزی دست پیدا کنند و این معجزه را رقم بزنند. لستر به کمک این هفت پیروزی، در لیگ برتر ماندگار شد.

۲۰۱۶؛ معجزه قرن

همان تیمی که فصل قبل به زحمت در لیگ برتر ماندگار شده بود، دست به یک معجزه باورنکردنی زد و یک سال بعد، روی سکوی اول فوتبال انگلیس قرار گرفت. هنوز هم این یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ فوتبال به شمار می‌رود. آن فصل در لستر، همه شاگردان رانیری درخشان بودند اما ماهرز و واردی، بیشتر از دیگران به چشم آمدند. جیمی واردی تصمیم گرفت بقیه سسال‌های فوتبالش را در همین تیم پشت سر بگذارد اما ماهرز، آرزوهای به مراتب بزرگ‌تری در سر داشت.